

PANDEMI VE ŞİDDET KISKACINDA

KADIN MÜCADELESİ DENEYİMLERİ

Kadın Dayanışma Vakfı
2020

PANDEMİ ve ŞİDDET KISKACINDA KADIN MÜCADELESİ DENEYİMLERİ

Kadın Dayanışma Vakfı

24.09.2020

Kadın Dayanışma Vakfı olarak 1993 yılından bugüne toplumsal cinsiyet eşitsizliği ve kadına yönelik şiddetle mücadele ediyoruz. Şiddete maruz kalan kadınlara kadın danışma merkezimiz aracılığıyla ücretsiz sosyal, hukuki ve psikolojik destek sağlıyoruz. Bunları yaparken kadınların beyanlarını esas alarak, şiddetin hiçbir haklı sebebi olamayacağı ön kabulüyle, kadınların kendi güçlerinin farkına vararak hayatlarına sahip çıkmaları için dayanışma kurmayı amaçlıyoruz.

11 Mart 2020 tarihinde Türkiye’de ilk koronavirüs vakasının Sağlık Bakanlığı tarafından açıklanmasının ardından 16 Mart 2020 itibariyle ofis çalışmasına ara vererek uzaktan çalışmaya başladık. Kadın danışma merkezi çalışmamızı da bu nedenle daha sınırlı şekilde, ofis sabit hattını sosyal çalışmacılara yönlendirerek ve merkezimize telefon ve e-mail yoluyla ulaşan kadınlarla bu kanallarla iletişim kurarak sürdürdük. Karantina önlemlerinin uygulanmaya başlandığı 2020 Mart, Nisan, Mayıs, Haziran, Temmuz ve Ağustos aylarında kadın danışma merkezimize ulaşan 360 kadınla 550’den fazla görüşme gerçekleştirdik. Bu görüşmelerin dışında, başvuran kadınlara doğru bilgi aktarabilmek için ilgili kurum ve kuruluşların karantina sürecinde farklılaşan hizmetlerini takip edebilmek amacıyla bu kurum ve kuruluşlarla karantina öncesine oranla çok daha fazla telefon görüşmesi yapmamız gerekti. Mart ayında salgının yarattığı şok etkisi, beklenmedik ve zorunlu şekilde evde kapalı kalma hali ve sağlık konusunda yoğun kaygılar gibi nedenlere başvuruların azaldığını gözlemlerken Nisan ayı itibariyle başvuruların salgın öncesindeki tempoya dönmeye başladığını gözlemledik.

Başvurulara ilişkin temel gözlemimiz kadınların şiddet uygulayan erkeklerle 7/24 aynı evde olmalarının yarattığı risklerin artmasıydı. Birçok görüşmede ev içerisinde alınabilecek güvenlik önlemlerini ve/veya bir sığınağa gitme yollarını ve karantinayla birlikte şiddet uygulayan erkeklerle evde kapalı kalmanın zorluklarını konuştuk. Üniversitelerin uzaktan eğitime geçmesiyle ailelerinin yanına dönen genç kadınların kendileri ya da anneleri için yaptıkları başvurular sıklaştı. Buldukları ortamda güvensiz hissetmek, kendilerinin

psikolojik şiddete maruz kalması ya da annelerinin yaşadığı şiddete tanıklık ederek kaygılanmak başvurularda sıklıkla karşılaştığımız örneklerdendi. Diğer yandan eve kapanılan bu dönemde kadınların geçmişteki şiddet deneyimleri yüzünden tekrar travmatize olup bu süreçte daha tedirgin hissettikleri, güvende hissetmediklerine dair paylaşımlarla karşılaştık. Başvuruların ardından telefon üzerinden hukuki destek sağladık, vurguladığımız en önemli nokta kadınların her durumda şiddet karşısında başta koruyucu ve önleyici tedbirler olmak üzere faydalanabilecekleri birçok yasal hakka da sahip olduklarıydı. Şiddetin yarattığı travmanın etkilerini azaltmak ve kadınların kendi yaşamları ile ilgili karar vermelerini sağlamak, karantinayla birlikte artan stres, endişe, korku, panik ve kaygıyı konuşmak amacıyla online yöntemlerle psikolojik destek görüşmelerini sürdürdük.

Pandemi açıklamalarından kısa süre sonra kadına yönelik şiddetle mücadele mekanizmalarında aksaklıklar olduğunu gözlemledik. Kadınların doğru ve güvenilir bilgiye erişimlerini mümkün kılmak için kamu kuruluşlarının çalışmalarını nasıl sürdürdüğüne ilişkin telefon görüşmeleri yaptık. Vaka sayılarının giderek arttığı ve büyükşehirlerde sokağa çıkma yasaklarının devam ettiği günlerde özellikle acil durumlarda erişimi gerekli kılan hastane, karakol, adliye, sığınaklar gibi kurumların çalışmalarına dair bilgi edinme başvurularında bulunduk; ancak uzun bir süre sonra sorularımızı pek de karşılamayan cevaplar aldık. Diğer yandan karantina önlemleriyle birlikte iş yerlerinin kapanması ve işten çıkarılmaların artmasıyla sıklaşan ekonomik destek taleplerine ilişkin güncel ekonomik destek sistemlerini sürekli takip ettik.

- **Sığınaklar ve Kolluk Kuvvetleri**

Şiddete maruz kalan kadınların gerek sığınağa gitmek gerekse koruyucu ve önleyici tedbirler konusunda bilgi edinmek için ilk başvuru mekanizması olan Şiddet Önleme ve İzleme Merkezi (ŞÖNİM) ile Mart ayında irtibat kurduk. Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü'nden (KSGM) kendilerine gelen yazı üzerine gerekli önlemlerin alındığı, sığınak talebiyle başvuran kadınların geri çevrilmeyeceği ve güvenli şekilde kalmaları için hazırlıkların tamamlanacağı bilgisi paylaşıldı. İlerleyen günlerde KSGM, kadın konukevlerindeki kadınlar ve çocuklarının sağlık kontrollerinin yaptırılması, gerekmedikçe kuruluş dışına çıkmalarına izin verilmemesi, toplu etkinliklerin iptal edilmesi ve konukevlerinin periyodik şekilde dezenfekte

edilmesine ilişkin tedbirler alındığı, salgının yayılmaması amacıyla can güvenliği riski yüksek olan kadınlar ile zorunlu tedavi görmesi gerekenler dışındaki kadın ve çocukların nakil işlemlerinin koronavirüs riski geçene kadar durdurulduğu yönünde bir açıklama yayımladı. Başlangıçta kadınlar doğrudan ŞÖNİM'e başvurabiliyorken bu açıklamanın ardından "*Can güvenliği riski yüksek kişilerin kolluk güçlerince oluşturulacak tedbir planı çerçevesindeki nakillerinde de konukevine kabul süreci sağlık kontrollerinin ardından yapılacak.*"¹ ibaresiyle birlikte kadınlar, önce bir sağlık kuruluşundan risk taşımadıklarına dair rapor almaları ve ardından sığınağa kabullerinin gerçekleşmesi yönünde bir sürece tabi tutuldular. Salgının başlangıcında sağlık raporu kolluk kuvvetleri tarafından hastaneye götürülerek alınırken, önlemlerin esnemesiyle birlikte ŞÖNİM doğrudan başvuru almaya ve kadınların sığınağa geçişini sağlamadan önce sağlık raporu almaları için hastanelere sevk etmeye başladı. Her sağlık kuruluşunda ve her ihtiyaç anında koronavirüs testine erişilememesi ve testin anında sonuçlanmıyor olmasıyla kadınların şiddetten uzaklaşmaları için adım atmalarının zorluğu salgınla birlikte katmerlendi. Diğer yandan kapasite yetersizliği ya da başka nedenlerle sığınağa kabul edilmeyen kadınlara 6284 sayılı Kanun kapsamında taahhüt edilen "*Kadınların varsa çocukları ile birlikte ihtiyaçlarının da karşılanmak suretiyle geçici süreyle kalabilecekleri yerler sağlanması*" hakkı da çeşitli şekillerde gasp edildi. Kadınlar sığınak talebiyle karakollara yaptıkları başvurularda "*Orası çok kalabalık gidip ne yapacaksın evin daha güvenlidir.*", "*Virüs var artık sığınaklara götüremeyiz.*", "*Güvendiğin bir akraban yok mu ona gitsen?*" gibi söylemlerle hakları konusunda doğru bilgilendirilmedikleri gibi şiddet gördükleri evlere geri gönderildiklerini paylaştılar. Bununla birlikte halihazırda sığınakta kalan kadınların temel ihtiyaçları için dışarıyla temaslarının kısıtlanması ve yalnızca barınma ihtiyacıyla başvuran kadınlara ise güvenlik riski taşımadığı gerekçesiyle öncelik tanınmaması bu süreçteki temel sorunlardandı. Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı'nın (AÇSHB) kadına yönelik şiddetle mücadele yönünde salgın gibi olağanüstü durumları kapsayacak acil eylem planının olmaması, ilgili diğer mekanizmaların da salgını bahane göstererek var olan kanun ve yönetmelikleri uygulamamasına neden oldu. Kamu kurumlarının vardiyalı çalışmaya başlamasıyla birlikte az sayıda görevliyle çalışan ŞÖNİM'in pandemi öncesinde başvuran

¹ <https://ailevecalisma.gov.tr/ksgm/haberler/kadin-konukevlerinde-koronaviruse-karsi-ek-tedbirler-alindi/>

kadınları takip etmede de çalışanların üzerindeki fazla iş yükü nedeniyle zorluk yaşadığını, yeni başvurulara dairse özellikle acil konularda harekete geçmekte zorlandığını gözlemledik.

Pandemiden önce de kadın danışma merkezimize ulaşan kadınların paylaşımları şiddetle mücadele mekanizmalarına ulaşmakta zorluk yaşadıkları yönündeydi. Pandemiyle birlikte erişim zorluğunun daha da arttığını gözlemledik. Kadınların bizimle paylaştığı kötü uygulama örnekleri arasında acil durumda karakoldan korunma tedbiri istendiğinde *“Karantina var, 24 saat içinde koruma kararı çıkaramayız.”* cevabının verilerek 6284 sayılı Kanunun uygulanmaması, 155 Polis İmdat Hattı arandığında *“Zaten yoğunuz hemen gelemeyiz.”* denilmesi ya da bu hatta yapılan aramalarda operatöre ulaşmak için dakikalarca beklenmesi, savcılığa suç duyurusunda bulunmak amacıyla giden kadına *“Sen neden evden çıkıp geldin, buraya gelip kalabalık ediyorsun hayatımızı riske atıyorsun.”* denilerek şikayetin kayıt altına alınmaması ve KADES uygulamasının internet erişimini zorunlu kılması nedeniyle erişilebilirliğinin güç olması vardı. Tüm bu örnekler olağanüstü durumlara hazırlıklı olunmaması nedeniyle sosyal desteğe sorunsuz ve doğrudan erişimin mümkün olmadığını ortaya koydu.

Kadınların sığınaklara kabul için koronavirüs riski taşımadıklarına dair sağlık raporu almaları gerekliliğinden ötürü sığınak talebi olan kadınları daha hızlı ilerleyebilmeleri için karakollara yönlendirdik. Ancak sonraki görüşmelerimizde danışanlar başvurdukları karakollarda iş yükü gerekçe gösterilerek taleplerinin önemsenmediği ya da çeşitli söylemlerle taleplerinden vazgeçirilmeye çalışıldığını aktardılar. Diğer yandan karakola başvuran kadınların fiziksel muayene ve darp raporu için hastaneye götürülme sorumluluğu mevcutken yine iş yükü ve koronavirüs riski bahane gösterilerek harekete geçilmediğini ve alternatif de üretilmediğini gördük. Diğer yandan bu aşamaların ardından ŞÖNİM’e erişebilen kadınlara sığınakların dolu ve kalabalık olduğu bilgisinin verildiğini gözlemledik.

- **Ekonomik Destek Hizmetleri**

Pandemi öncesinde de çoğunlukla güvencesiz işlerde çalışan, eşit işe eşit ücret alamayan, ev işleri ve çocuk bakımından da sorumlu tutularak görünmeyen emekle birlikte çifte mesai yapmak zorunda kalan kadınların salgınla birlikte işten ilk çıkarılanlar olduğunu gördük. Bu durum kadın danışma merkezimize başvurularda ekonomik destek taleplerinin

artmasına neden oldu. Kadınlar sıklıkla ekonomik destek başvurusu yapabilecekleri kurum ve kuruluşların bilgisini talep etmenin yanı sıra, 7/24 evde kalma zorunluluğuyla birlikte bağımsız hareket edemediklerini, salgınla birlikte sağlık ve hijyen başlıkları altında daha da yorucu hale gelen ev işleri, çocuk ve yaşlı bakımı nedeniyle kendilerine ait bir alan ve zaman yaratamadıklarını paylaştılar.

Ekonomik destek için de başvuru alan ALO 183 Sosyal Destek Hattı'na yoğunluk nedeniyle ulaşmanın zorlaştığını, dakikalarca beklemek durumunda kalındığını deneyimledik. Ankara'nın çeşitli ilçelerinde bulunan Sosyal Hizmet Merkezleri ile Nisan ayında yaptığımız ilk görüşmelerde sosyal inceleme amacıyla artık evlere gidilemeyeceği, bu nedenle ekonomik destek talepli yeni başvuruların hemen sonuçlanamayacağını öğrendik. İlerleyen günlerde AÇSHB'nin açıklamasıyla birlikte e-devlet üzerinden yapılan başvuruların değerlendirileceği ve biner liralık yardımların dağıtılacağı duyuruldu. Ancak bu yardımlar planlanırken, şiddete maruz kalan ve halihazırda zaten ilgili mekanizmalara erişmekte zorluk yaşayan kadınların özel ve çoğu zaman acil ihtiyaçlarının dikkate alınmadığını gördük. Belediyelerin kadın danışma merkezleri ve sosyal hizmet birimleri de şiddetle mücadele eden kadınların özellikle sosyo-ekonomik hakları için başvurduğu mekanizmaların başında yer alıyor. Ankara'da ihtiyaç sahiplerine gönderilmek üzere gıda kolisi bağışlamak; ihtiyaç sahiplerinin ulaşım kartına bilet sağlamak, su veya elektrik faturası ödemek ya da nakdi olarak bağış yapmak; ulaşım araçlarının sağlık çalışanları tarafından ücretsiz kullanılması; lokanta, kafe, kurslar ve bazı işyerlerine ücretsiz dezenfektan hizmeti sağlanması belediyelerin duyurduğu çeşitli kampanyalardandı. Merkezimize başvuran pek çok kadın Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin bu uygulamalarından yararlandığını ancak hala ekonomik desteğe ihtiyaç duyduğunu belirtti.

Pandemi sürecinde gözlemimiz yerel yönetimlerin kadın danışma merkezi çalışmalarını ya da psikososyal destek çalışmalarını ikinci planda tutmasıydı. Pek çok kurumun vardiyalı çalışmaya başlaması üzerine danışanlara ekonomik destek hakkında doğru bilgi verebilmek ve çalışma biçimlerini öğrenmek için aradığımız birçok belediyenin kadın danışma merkezi, kültür ve sosyal işler dairesi ya da sağlık ve sosyal hizmetler dairesi gibi birimlerine ulaşmakta zorluk yaşadık. İstanbul, İzmir, Bursa, Eskişehir, Ankara, Kocaeli gibi Büyükşehir Belediyeleri ile görece daha kolay irtibat kurabildik. 10 Nisan 2020 tarihinde Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin resmi web sitesinde koronavirüs nedeniyle kaygı yaşayan

vatandaşların stres, endişe ve korkularının giderilmesi amacıyla profesyonel destek sağlayacak Koronavirüse Karşı Psikolojik Destek Hattı'nın hizmet verdiği duyuruldu. Ancak farklı zamanlarda aramayı denediğimiz bu hatta ulaşamadık.

Belediyelerin sığınaklarına yalnızca ŞÖNİM üzerinden yönlendirme yapılmasının kadınların erişimi açısından yarattığı zorluklar ve pandemi sürecinde de sığınak kapasitelerindeki tamamen doluluk nedeniyle pek çok kadın hızlı ve etkin şekilde sığınağa erişim sağlayamadı. Pandemi öncesinde de sığınak sayıları ve kapasiteleri yetersizken pandemi döneminde artan güvenli mekan ihtiyacını karşılamaya yönelik alternatifler de yetersizdi. Pandemi süresince sığınağa başvuru konusunda yapılandırılmış yöntemlerin olmayışı ve illere göre farklılaşan uygulamalar kadınların kurumlara başvurularını zorlaştırdı. Nüfusu 100.000'i geçen belediyelerin sığınak açma yükümlülüğünü göz önüne alarak yerel yönetimlerin bu doğrultuda büyük bir güce ve sorumluluğa sahip olduğunu söyleyebiliriz. Olağanüstü bir dönemde artan sığınak ihtiyacını göz önüne alarak belediyelerin uygun sayıda sığınak açmak ve şiddete maruz kalan kadınların ihtiyaçları doğrultusunda çözüm üretmek konusunda sorumluluk alması gerektiğini düşünüyoruz.

- **Adli Birimler**

Adalet Bakanlığı koronavirüs önlemleri kapsamında Adliyelerde ve Bölge Adliye Mahkemeleri'nde adli hizmetlerin yeteri kadar hakim-savcı ile yürütüleceği şekilde nöbet sistemine geçilmesi yönünde karar alındığını; tutukluluk halleri ve acele işler dışında, ikinci bir duyuruya kadar esnek çalışma döneminin başlatıldığını duyurdu². Duyurunun ardından adliyelerde duruşma tarihleri ötelendi ve yalnızca nöbetçi mahkemeler çalışmaya başladı, yeni davaların açılmasına dair süreç yavaşladı. Adliyelerde hızlı biçimde daraltılan çalışmalar Baroların da var olan birimlerine ulaşmayı güçleştirdi. Kadınların en sık başvurduğu birimlerden biri olan Adli Yardım Merkezi uygulamaları sekteye uğradı. Tüm bunların sonucunda halihazırda davası olan kadınların duruşmaları ertelendi; ihtiyacı olanlar hukuki desteğe ulaşamadı. Yeni başvurularda bulunmayı düşünen birçok danışanımızın adli birimlerin tamamen kapandığını zannederek başvurmadan vazgeçtiğini gördük ve başvuru yöntemlerine dair bilgi paylaştık. Diğer yandan devam eden duruşmaların ertelenmesi ve

² <https://basin.adalet.gov.tr/koronaviruse-karsi-adliyelerde-ve-noterliklerde-nobet-sistemi-basliyor>

mahkeme sürecinin uzaması şiddet nedeniyle boşanma ya da ceza davası süren kadınları daha fazla şiddet görme riskiyle karşı karşıya bıraktı. Virüsten korunmak ve sağlıklı kalmak üzere evlerinde kalma çağrısı yapılan kadınlar, kendilerine şiddet uygulayanlarla aynı evde yaşamak zorunda kaldılar. Ancak öngörülen “koronavirüssüz ve güvenli” ortamların aynı zamanda “şiddetsiz ve güvenli” olması için gereken önlemlerin alınmaması kadınları şiddetle karşı karşıya bıraktı.

Örneğin, pandemiden önce defalarca kez şiddete maruz kaldığı için darp raporu ve uzaklaştırma kararı bulunan bir danışanımız, uzaklaştırma kararının sürekli ihlal edildiğini, bu nedenle üç kez ev değiştirdiğini ve buna rağmen ihlallerin ve şiddetin sürdüğünü paylaştı. Aynı gün içerisinde üst üste iki kez eve gelip ağır fiziksel şiddet uygulayan erkeği adli kontrol şartıyla serbest bırakan karakola şiddet nedeniyle tekrar başvurmak zorunda kalan danışanımız *“Uzaklaştırma kararını üstüne as öyle gez.”* diyen polislerle karşılaştığını aktardı. Adli yardım ve Ankara Barosu Gelincik Merkezi başvurularından sonuç alamayan danışanımızı, karakoldan kesinlikle ayrılmaması ve CMK avukatı talep etmesi gerektiği yönünde bilgilendirdik. Karakoldaki görevlilerin bu talebi yerine getirmemesi halinde, kanuni olarak avukat çağırma zorunda olduklarını, aksi halde savcılığa şikayet etme hakkının olduğunu söylemesi konusunda yönlendirdik. Bunun ardından karakol avukat çağırmaya ikna oldu ve ilerleyen süreçte avukatın çabalarıyla yakın koruma ve elektronik kelepçe kararı sağlandı. Görüyoruz ki mekanizmaların olması gerektiği gibi işlemesi başta can güvenliğinin sağlanması yönünde kadınların hayatlarında doğrudan ve olumlu etkiler yaratıyor. Ancak gerekli önlemlerin alınabilmesi için kadınların sürekli mücadele etmek ve direnmek zorunda kalmaları hem onların yaşam haklarını tehlikeye atıyor hem de psikolojik olarak yıpranmalarına neden oluyor.

- **Mülteci Kadınlar**

Koronavirüsün tüm dünyayı etkilediği bu süreçte çok sayıda mülteci kadın da danışma merkezimize başvurdu. “Evde Kal” denilen salgın döneminde kalacak eve, temiz suya, yeterli gıdaya ya da hijyenik koşullara ulaşmakta güçlük yaşadıklarını, sürece dair temel bilgileri edinmekte zorlandıklarını, gerekli sağlık önlemlerine dair bilgilendirmelerden mahrum bırakıldıklarını, sosyal medya ya da ulusal kanallar üzerinden koronavirüs önlemlerine dair

paylaşımları anlamadıklarını aktardılar. Mülteci kadınlar şiddete maruz kalmanın yanı sıra mülteci olmaktan kaynaklı olarak bilgiye ve ilgili mekanizmalara erişmekte daha çok zorlandılar. Alo 184 Korona Hattı'na anadillerinde erişim sağlayamadıklarını, bu uygulama dışında da sağlık hizmetlerini anadillerinde alamadıklarını beyan ettiler. Şiddetten uzaklaşma, boşanma süreci ve ekonomik destek talepleri için pandemi öncesinde de gittikleri kurumlarda tercüman sıkıntısı çeken mülteci kadınlar, pandemi sürecinde görmezden gelindi. Komşusu tarafından fiziksel şiddete maruz bırakılan bir danışanımız karakola giderek şikâyetçi olmak istediğini söylediğinde kendisine *“Git darp raporu al, almadan şikâyetçi olamazsın.”* denildiğini, başka bir karakola gittiğinde ise evine en yakın karakola gitmesi gerektiğinin söylendiğini belirtti. Böylece danışanımızı gittiği her iki karakolda da doğru şekilde bilgilendirmeyen, darp raporu almak için eşlik etmeyen ve ihmalkar davranan polisler kadının şikâyetinde bulunmasına engel oldu. Bu süreçte şiddetten korunmak için evini değiştirmek zorunda kalan danışanımız hem kadın hem mülteci olarak açıkça yaşadığı şiddetle baş başa bırakıldı. Göç İdaresi Genel Müdürlüğü'nün bu dönemde neredeyse tüm kimlik işlemlerini askıya alması da mülteci kadınlar için hak kayıplarına yol açtı. Pek çok kadın gerekli evrakları edinemediği için özellikle ekonomik destek sağlayan kurumlara başvuru yapamadığını, temel ihtiyaçlarını dahi karşılamakta büyük zorluk yaşadığını aktardı. Başvuru mekanizmalarının yarattığı engeller ve bürokrasideki özensiz tavır mülteci kadınları daha ağır bir boyutta etkiledi.

30 Mart 2020 tarihinde Hakimler ve Savcılar Genel Kurulu tarafından açıklanan COVID-19 Kapsamında İlave Tedbirler kapsamında, salgına karşı alınacak tedbirler arasında *“6284 Sayılı Kanun kapsamında verilen tedbir kararlarının yükümlülerin korona virüs kapsamında sağlığını tehdit etmeyecek şekilde değerlendirilmesi gerektiği”* ibaresi yer aldı. Böylece salgın karşısında şiddet uygulayan erkeklerin sağlığını korumaya gösterilen hassasiyetin, şiddet gören kadınların can güvenliğini korumak için gösterilmediğini bir kez daha gördük. 2 Nisan 2020 tarihinde paylaştığımız *“Erkek Şiddeti ile Koronavirüs Arasında Kalmayacağız!”*³ başlıklı açıklamamızda salgın dönemlerinde kadınların ve erkeklerin toplumsal cinsiyet rolleri nedeniyle farklı sorunlar yaşadıklarını, bu nedenle devletin ve ilgili

³<http://kadindayanismavakfi.org.tr/content/erkek-siddeti-ile-koronavirus-arasinda-kalmayacagiz>

tüm kurumların politikalarını belirleyip uygularken kadına yönelik şiddetin boyutlarını dikkate almalarını yineleyerek taleplerimizi sıraladık. Karantina tedbirlerinin gevşediği ancak salgının tüm hızıyla devam ettiği bugünlerde ise tüm bu taleplerimizden, salgın bahane edilerek gasp edilmeye çalışılan kazanılmış haklarımızdan ve taleplerimizin en büyük dayanağı olan İstanbul Sözleşmesi'nden vazgeçmeyeceğimizi tekrarlıyoruz.

